

- [ANASAYFA](#)
- [HAKKIMIZDA](#)
- [YAZARLAR](#)
- [GALERİ](#)
- [FORUM](#)
- [BAĞLANTILAR](#)
- [HABERLER](#)
- [REKLAM](#)
- [İLETİŞİM](#)

12:27:36 | 13 Eylül, Perşembe

Ben'deki Hâlim... - Mete HÜSÜNBEYİ

02 Temmuz, 2012 14:52 / 208 kez okundu!

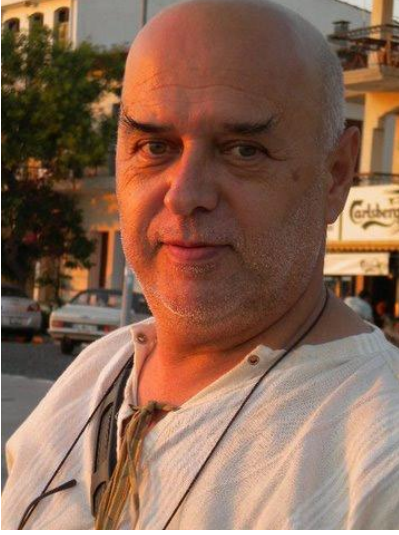
Konuk Yazar

[Tüm Yazıları](#)

Halim Yazıcı ile ilk karşılaşmam, 1986 yılında “Cevahir Kalbiyle Dolunay” kitabımı imzalatırken oldu. Sonraki karşılaşmamız için yaklaşık 20 yıl geçmesi gerekti. 2005 yılında Konak Belediyesi Kültür Müdürü

olarak atanmıştı. Ben o sıralar **Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesi** yönetimindeydim. İlk iletişimimiz Mülkiyeli kültür insanı **Turgay Gönenç**'in 50. Sanat yılı etkinliğini gerçekleştirmek amacıyla oldu.

Görüşmemiz sonunda **Gönenç**'in 50. Sanat Yılı'nı Konak Belediyesi ve **Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesi** olarak birlikte kutlama kararı aldık ve **Turgay Gönenç**'in de katıldığı kalabalık bir toplulukla o etkinliği gerçekleştirdik. Ardından **Konak Belediyesi Kültür Merkezi**'nde sistemli olarak söyleşi ve etkinlikler yapmaya başladık. **Halim Yazıcı** ve ekibi bu süreçte hep yanımızda oldu. Bu işbirliğimize karşın aramızdaki ilişki biraz mesafeliydi. Bunun bir nedeninin **Halim Yazıcı**'nın nezaketi hiç elden bırakmadan, sızli bizli konuşması olduğunu düşünüyordum.

Daha sonraları duyarlı ortamlarda birlikteliğimiz arttıkça aramızdaki mesafe azalmaya başladı. Artık sık sık hitap ettiğim "**Müdürüm**" sözünü söylememi istemiyordu. Zaman zaman aynı ortamlarda birlikte olmaya, yavaş yavaş arkadaş gibi olmaya başlamıştık, hatta salaş bir balıkçıda birlikte rakı balık yemiş, sohbet etmiştik. Ama bunlar seyrek yaptığımız şeylerdi, dolayısıyla iletişimimiz her şeye karşın sınırlıydı.

Ta ki o güne kadar.

Hülya Deniz Ünal, bir akşam beni arayıp (Mülkiyeli şair) **Özcan Yalım**'ın Foça'da mide kanaması geçirdiğini, İzmir'e Tepecik SSK Hastanesi'ne getirildiği söyledi. Ertesi gün hastaneye gittiğimde **Özcan Yalım**'ın bir çok dostu ile beraber **Halim Yazıcı**'nın da orada olduğunu gördüm. Foça'da genelde tek başına yaşayan **Özcan Yalım**, bu rahatsızlığından sonra artık Foça'ya dönemezdi, hepimizin fikri bu yöndeydi. **Halim Yazıcı**'nın da dahil olduğu şair ve Mülkiyeli arkadaşları olarak bir şeyler yapmalıydık. **Yalım**'ı daha önceden tanıyan ve İzmir'de bundan sonraki süreçlerinde ona hep destek olacak olan **Tülay Aktaş**'ın çalıştığı Karabağlar Dr. Kemal Tarım Dinlenme Evi'ne

yerleşmesinin uygun olacağı konusunda ortak kanaate vardık. Tabii bu düşüncemizi kendisiyle paylaştık. O, tek kişilik geniş odasını beğenmiş; kitap, yazı çalışmaları, çalışma masası ve bazı eşyalarını da **Salim Çetin** vasıtasıyla Foça'dan getirtmişti. Artık yarım bıraktığı çalışmalarına orada devam edebilirdi.

Ne yazık ki ardı ardına sökün eden farklı sağlık sorunları peşini bırakmadı. Acil servis de dahil olmak üzere bir çok kez hastaneye kaldırılmıştı. Tüm bu süreçlerde **Yalım**'ın yanında olanlardan biri gene **Halim Yazıcı**'ydı. Hatta **Özcan Yalım**'ın acil servise kaldırıldığı günlerden birinde tam gün başında kalmıştı. Yeni yaşamına hazırlanmaya çalışırken ardı ardına gelen bu rahatsızlıklarından ötürü **Özcan Yalım** güçten düşmeye başlamış, bir yandan iştah sorunu yaşayıp, yürüme zorluğu çekerken, öte yandan da yazı yazmayı bırakmıştı. Öte yandan huzurevi yaşamında bir çok dostu onu ziyaret ediyordu. Özellikle **Halim Yazıcı**, **Hülya Deniz Ünal**, **Nükhet Hürmeriç**, **Semra Can**, Mülkiyelilerden **Hamit Yakın**, **Gönül İlhan**, **Mustafa Yuluğ**, **Muhsine Alemdaroğlu** ile Karabağlar Belediyesi Kültür Müdürü **Salim Çetin**, **Ahmet Günbaş**, onu yalnız bırakmamaya çalıştılar.

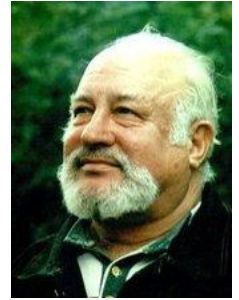
Ama sağlığı bizleri kaygılandırıyor. Yürümesi için kendisine uygulanan fizik tedaviye gitmeyi de artık istemiyordu. Oysaki fizyoterapisti, biraz çaba göstermesi halinde

Yalım'ın tekrar yürüyebileceğini söylüyordu.

Daha önce kararlaştırılan, ama sağlığının düzelmesi için beklediğimiz "**Özcan Yalım'a Saygı Gecesi**"ni düzenlemeye karar verdik.

Amacımız; hem tüm sevenleri ile birlikte olmasını sağlamak, hem de İzmir'e hoş geldin demek idi. Bu etkinlikte en önemli sorumluluk üstlenenlerin başında **Hülya Deniz Ünal**'ın yanı sıra **Halim Yazıcı** da vardı. O gecede, **Halim Yazıcı** ile beraber Ege Üniversitesi Psikiyatri Bölümü Doktoru olan şair **Yusuf Alper** ile görüşülmüş, onun da onayı ile **Özcan Yalım**'ın Ege Üniversitesi Psikiyatri bölümüne yatırılması konusunda hemfikir olunmuştu. Böylece **Özcan Yalım**'ın moral olarak kendisini toplaması sağlanacak, devamında hem beslenmesini sürdürecektir, hem de fizik tedavi ile güçlenerek tekrar yürüyebilecekti.

Özcan Yalım vesilesiyle **Halim Yazıcı** ile artık çok daha sık beraber

olmaya başlamıştık. Artık birbirimiz ile ilgili konuları da konuşuyor, birbirimize danışıyor, samimi önerilerde bulunuyorduk. Hatta son kitabı olan “**Küçük Bir Harf**”in gerek basım aşamasında, gerek sonraki süreçlere yönelik beraber değerlendirmelerde bulunduk. Benim için **Halim Yazıcı**, özellikle çözüme yönelik yaklaşımlarıyla, zor günlerin olduğu kadar sırtının yaslanabileceği sağlam, açık sözlü bir insandı.

Ne var ki, **Özcan Yalım**’la ilgili saygı gecesi **Halim Yazıcı**’yı son gördüğüm gün oldu. Zira birkaç gün sonra "Büyükşehir Operasyonu"nda gözaltına alınmış, ardından tutuklanmıştı. **Özcan Yalım**’ı Ege Üniversitesine götürürken **Halim Yazıcı** yanımızda yoktu. **Yalım** Psikiyatri bölümünde yalnızca iki gün kalmış, ardından Dahiliye bölümüne kaldırılmıştı. Tüm bu anlarda ortak akıl sürecinde beraber olduğumuz **Halim Yazıcı**’nın yokluğunu hep hissettik. **Özcan Yalım**’ın kendini toplamaya başladığını düşündüğümüz anda, sağlığı daha da kötüye gitmeye başladı. Yoğun bakım servisine kaldırıldı ama oradan çıkamadı, birkaç hafta sonra da kendisini kaybettik. Cenazede **Azime Hanım**, **Yalım**’ın ölüm haberini eşi **Halim Yazıcı**’ya söyleyemediğini belirtti. Ben, verdiği onca emeğin ardından **Halim Yazıcı**’nın, **Özcan Yalım**’ın son yolculuğunda bile bulunamamasını adaletsizlik olarak niteliyorum.

Artık **Halim Yazıcı**’yı çok iyi tanıyorum.

“**Halim Yazıcı kimdir?**” diye bir soru yöneltilirse cevabım çok net.

“**İnsan!**”.

Mete HÜSÜNBEYİ

(Temren Dergisi, Haziran, 2012)